

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos X. — Izdan in razposlan dne 25. marcija 1884.

35.

Postava od 16. marcija 1884,

s katero se v obrambo upnikov gledé kvarljivih jim djanj nekoliko določil konkursnega reda in izvršilnega postopka izpreminja, odnosno dopolnjuje.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Ako je bil kdo prezadolžencu (predolžniku), predno se je odprl konkurs, kaj dolžán, preboj (obota, kompensacija) s kako nasprotno terjatvijo, ki jo ima on do prezadolženca, ne samo v slučajih, ki so povedani v §. 21 konkursnega reda od 25. decembra 1868 (Drž. zak. 1869. št. 1), nego tudi tedaj ní dopuščen, kadar je ta nasprotna terjatev do prezadolženca sicer še pred odprtim konkursum postala ali po odstopu (cesiji) od koga tretjega pridobljena bila, pa je imetelj nasprotne terjatve ta čas, ko je ista postala, odnosno ta čas, ko jo je on pridobil, znanje imel o tem, da je kaka prošnja za odprtje konkursa nad prezadolženčevim imenjem bila podana ali pa, da je prezadolženec, če mu je firma v trgovski vpisnik vpisana, izplačevanje ustavil.

To določilo se takrat ne uporablja, kadar je nasprotna terjatev prej nego šest mesecev pred odprtim konkursum postala, odnosno po odstopu pridobljena bila, ali če je imetelj nasprotne terjatve imel dolžnost prevzeti jo ali katerega prezadolženčevega upnika (verovnika, kreditorja) poplačati, ter on ta čas, ko je to dolžnost na se jemal, ní vedel, da je kaka prošnja za odprtje konkursa nad imenjem prezadolženca bila vpodana, niti da je le-ta izplačevanje ustavil.

Trditev, da je kdo za prej omenjene istine (istinske dogodke, činjenice) vedel ali da ní vedel, ne more se dokazati z glavno (pravdorasložno) prisego; a dopušča se dokaz z glavno prisego v oziru na take istinske okolnosti, iz katerih bi bilo sklepati na vedenje ali nevedenje.

§. 2.

Ako kateri upnik predlaga, da bi se nad imenjem njegovega dolžnika odprl konkurs, ter overovi, da obstoji neka izpodbojna pravica, treba je konkurs odpreti tudi tedaj, če se pri ukrepanji o tem predlogu pokaže, da biva samo en osebni upnik, ali da je imenje premajhno ter da ne zaleže za konkursno-razpravne troške.

V takem slučaju sme se odprtju konkursa postaviti ta uvet (pogoj), da se za troške konkursnega razpravljanja dá položnina (kavcija), katero naj sodnik določi.

§. 3.

Kadar je izvršilo (eksekucija), izvedeno za plačilo kake terjatve v novcih (denarjih), ki jo kdo ima do dolžnika, — ostalo brez uspeha s tega vzroka, ker ni bilo kaj v izvršilo vzeti ali ker je bilo samo takih stvari, za katere se jasno vidi, da niso dovoljne (zadostne), bodi, ker so male vrednosti, bodi za to, ker na teh stvareh drugi upniki že zastavne pravice imajo, ali ker se tretje osebe lasté kakih pravic do istih stvari, tedaj naj sodišče — za dovolitev prve stopinje izvršila oblastno — na upnikovo prošnjo dolžniku, poprej zaslišavši ga o tem, z odlokom naloži, da v dan, ki mu se za tega delj postavi, svoje imenje in kraj, kjer posamični kosi tega imenja bivajo, naznani in priseže na to, da je resnica, kar je povedal, in da od svojega imenja ni ničesar zamolčal.

Ako dolžnik v postavljeni dan ne pride ali če neče priseči, sme sodišče po upnikovem predlogu ukreniti, da je dolžnika zapreti. V oziru na zapiranje uporabljajo se določila sodnega reda o prisojanji zavora kot prinudnega sredstva. Prisojeni zapor ne sme vsega skup čez šest mesecev trpeti (trajati).

§. 4.

Ta postava pride v moč z dnem, katerega bode razglašena. Istega dne izgube veljavnost vsi zakoniti propisi, kateri niso združni z vsebino le-te postave.

Določilo §^a 1 se ne uporablja na djanja storjena, predno je ta postava prišla v moč.

§. 5.

Zvršitev te postave je naročena ministru pravosodja.

Na Dunaji, dne 16. marcija 1884.

Franz Josef s. r.

Taaffe s. r.

Pražák s. r.

36.

Postava od 16. marcija 1884,

o izpodbijanji pravnih djanj, ki se tičejo imenja neplačevitega dolžnika.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Oddelek I.**Izpodbijanje pravnih djanj v konkursnem postopku.**

§. 1.

Po tem, ko je konkurs (stečaj) odprt, moči je poprej storjena pravna djanja, katera se tičejo prezadolženčevega imenja (premoženja), po meri določil tega oddelka izpodbijati (pobijati) ter proglasiti, da upnikom (verovnikom, kreditorjem) nasproti nimajo moči.

§. 2.

Izpodbijanju so podvržena:

I. Vsa pravna djanja, katera je prezadolženec v poslednjih desetih letih pred odprtim konkursom storil z namero drugi stranki znano, svoje upnike okvariti (okratiti).

§. 3.

II. Naslednja v zadnjem letu pred odprtim konkursom storjena pravna djanja:

1. Vse brezodplatne naredbe prezadolženca gledé svojega imenja, kolikor ni bil po postavi dolžan tako narediti in če ne gre za navadna prigodna darila v razmerno malem iznosu; tako so izpodbitne tudi takšne prezadolženčeve pogodbe, ki sestojé meševito iz odplatnih in brezodplatnih, kolikor se pokaže da so brezodplatne;

2. zavarovanje dote, zaženila (nasprotnje) ali vdovščine na moževem imenji, in pa vračilo dote ali izročitev zaženila ali vdovščine, kolikor zakonski mož o času tega pravnega djanja ni bil storiti ga dolžan ni po pogodbi skleneni o času ženitve ali ob prejemanji dote, niti po postavi v slučaji, ko se je zakonska združba končala;

3. na imenji zakonske žene izvedeno zavarovanje moževe terjatve, ki je nastala iz določenja dote, ali preoddaja zakonskemu možu dote iz ženinega imenja določene, ako ni zakonska žena o času tega pravnega djanja bila storiti ga dolžna vsled pogodbe sklenene o času možitve;

4. odplatne pogodbe prezadolženca sè svojim zakonskim drugom — vse eno, so li bile sklenene pred ženitvijo ali po ženitvi — ali z bližnjimi svojci, ako se vsled sklenene pogodbe prezadolženčevi upniki okvarijo in druga

stranka ne dokaže, da ji ta čas, ko se je pogodba sklepala, prezadolženčeva namera, upnike okvariti, ni bila znana. Za bližnje svojce prezadolženca naj se štejejo take osebe, katere so z njim ali njegovim zakonskim drugim v ravni lozi (vrsti) ali pa v drugem kolenu stranske loze bodi v rodu bodi v svaštvu.

§. 4.

III. Vse pogodbe tičoč se kupnje, mene in dobave (zakladanja), katere je prezadolženec v poslednjih šestih mesecih pred odprtim konkursom sklenil s kako izmed oseb, v §. 3, št. 4, ne omenjenih, ako je druga stranka v poslu morala spoznati razmetovanje imetka upnikom na kvaro.

§. 5.

IV. Vsa pravna djanja, storjena po tem, ko je prezadolženec, katerega firma je vpisana v trgovski vpisnik (register), izplačevanje ustavil, ali po tem, ko je bila vpodana prošnja za odprtje konkursa, ali v poslednjih dveh tednih pred eno ali drugo teh dveh dob, s katerimi djanji se enemu upniku za njegovo terjatev daje zavarovanje ali poplačilo, do katerega ni imel pravice ali ne takó ali ne ta čas, ako upnik ne dokaže, da mu tedaj, ko je svoje zavarovanje ali poplačilo prejemal, ni bila znana prezadolženčeva namera, njemu s tem pravnim djanjem neko ugodnost nakloniti pred ostalimi upniki.

Ta dokaz je izključen (ni dopuščen), kjer se izkaže, da je upnik ta čas, ko se je pravno djanje vršilo, vedel za to, da je izplačevanje ustavljeno ali da je prošnja za odprtje konkursa vpodana.

Takšno pravno djanje ne more se izpodbijati, če se je storilo poprej nego leto dni pred odprtim konkursom.

§. 6.

V. Vsa, ne uže z določilom §^a 5 zadeta pravna djanja, storjena po tem, ko je prezadolženec, katerega firma je vpisana v trgovski vpisnik, izplačevanje ustavil, ali po tem, ko je bila vpodana prošnja za odprtje konkursa, s katerimi djanji se enemu upniku daje zavarovanje ali poplačilo, ako je le-temu takrat, ko se je djanje vršilo, znano bilo, da je izplačevanje ustavljeno ali da je prošnja za odprtje konkursa vpložena.

To določilo se ne uporablja na taka pravna djanja, s katerimi se enemu upniku daje poplačilo v toliko, kolikor mu je terjatev nepobitno zagotovljena takó, da bi mu tudi v konkursu pristojala pravica do predstvenega poplačila.

§. 7.

Izpodbijanje kakega zavarovanja se ne izključuje s tem, da je bila varnost dana za to, da se izpolni po §. 63 konkursnega reda od 25. decembra 1868 (Drž. zak. 1869, št. 1) izdan nalog.

§. 8.

Menična plačila prezadolženčeva ne morejo se po §. 6 od prejemnika nazaj terjati, ako je po meničnem pravu prejemnik bil pod izgubo menične pravice proti drugim meničnim zavezancem dolžan plačilo vzprijeti.

§. 9.

VI. Vsi ne uže z določilih §§^{ov} 2 do 7 zadeti pravni poslovi, od prezadolženca, kogar firma je v trgovski vpisnik vpisana, na se vzeti po tem, ko je izplačevanje ustavil, ali po tem, ko je kdo odprtje konkursa bil uže zahteval, s katerimi se upniki okvarjajo, ako je drugi stranki ta čas, ko je sklepala pravni posel, znano bilo, da je izplačevanje ustavljeno ali prošnja za odprtje konkursa vpložena.

§. 10.

Na podlogi §§^{ov} 6 ali 9 ne more se izpodbijati pravno djanje, ako je bilo storjeno poprej nego šest mesecev pred odprtim konkursom.

§. 11.

Pridobitve in plačila, ki imajo mesto vsled posamične prodaje premičnih stvari v javno vršenih poslovih ali vsled javnih dražeb, podvržene so izpodbijanju po meri zgornjih določil samo v toliko, v kolikor obstoji v §. 2 obseženi uvet izpodbitnosti.

§. 12.

Izpodbijanje se s tem ne izključuje, da je kdo za podvrženo izpodboju pravno djanje zadobil zvršno sodbo, zvršno nagodbo (poravnavo) ali kako drugo zvršilno ime, ali da se je to pravno djanje zgodilo z zvršilom (eksekucijo) v zavarovanje ali v poplačilo. Ako se pravno djanje vsled izpodbijanja proglasi da upnikom nasproti nima nobene moči, tedaj mine upnikom nasproti tudi moč zvršilnega imena in opravljenih zvršilnih činov ter ní treba v to posebnega izpodbijanja.

§. 13.

Po meri §§^{ov} 2 in 3, št. 1, moči je izpodbijati:

1. Opuščeni nastop dedine prezadolžencu pripadle ali opuščeno vzprijetje volila (legata) njemu namenjenega;
2. razsodilo grajanskega (civilnega) sodnika, ki je bilo proti prezadolžencu, in sicer vsled tega izdano, ker se le-ta ali celo ní branil ali pa kacega prijemala ali branila, katero ima v roki, ní poslužil ali ne takó, kakor bi treba bilo;
3. opuščenje koraka, kateri je v ohrambo, zagotovitev ali obveljavo kake pravice po postavi potreben, in katerega storiti je sodniški izrok (edikt) dotičnike pozival, ustanavlja v to določen rok.

§. 14.

Po poprejšnjih določilih moči je izpodbijati tudi pravna djanja, katera se tičejo še ne prisojene ostaline (zapuščine) kakega prezadolženca.

§. 15.

Izpodbijanje se dopušča:

1. Zoper tega, kdor gledé izpodbitnega pravnega djanja prezadolžencu kot sopogodnik nasproti stoji ali kdor je s tem pravnim djanjem zavarovan ali poplačan bil ali pa kako ugodnost pred drugimi prejel;

2. zoper dediča (jerba) po kom takem, zoper katerega je izpodbojna pravica po šte. 1 bila osnovana;

3. zoper katerega drugega neposrednjega pravnaslednika ali neposrednjega pravojemnika po kom takem, proti komur je izpodbojna pravica po šte. 1 bila osnovana, vendar samo tedaj:

- a) ako mu je o času svoje pridobitve bilo znano, da se je prezadolženec bil tega pravnega djanja poprijel z namero, svoje upnike okvariti (§. 2), ali
- b) kadar se njegova pridobitev oslanja na takšno pravno djanje, katero bi, ako bi ga bil prezadolženec storil, bilo po §. 3, št. 1, izpodbitno, ali
- c) kadar spada med osebe v §. 3, št. 4, na misel vzete, ako ne dokaže, da mu o času svoje pridobitve niso bile znane one okolnosti, v katerih izpodbojna pravica proti njegovemu predniku svojo podlogo ali osnovo ima.

Zoper kakega nadaljšnjega pravnaslednika ali pravojemnika je izpodbijanje samo tedaj dopuščeno, kadar se po zgornjih določilih vidi, da je izpodbojna pravica tako zoper njega, kakor tudi zoper vsakega njegovih prednikov osnovana;

4. zoper dediča po kom takem, zoper kogar je izpodbojna pravica bila po šte. 3 osnovana.

§. 16.

V izpodbijanje oblastno je upništvo (verovništvo), katero zastopa masa upravnika. Izimno smejo se vendar tudi stvarni (realni) upniki izpodbojne pravice poprijeti za to, da si ohranijo pravico, biti predstveno poplačani iz nekih določenih prezadolženčevih nepremičnin, ali pa za to, da pobijejo drugega stvarnega upnika zahtev, kateri se tiče teh premičnin.

Izpodbijno pravico moči je zvrševati tako s tožbo kakor tudi z odgovorom na tožbo.

§. 17.

Kar se je z izpodbitnim pravnim djanjem iz prezadolženčevega imenja otujilo, oddalo ali popustilo, mora se v konkursno maso vrniti.

Ako ni moči vrniti, treba je zameno (odškodovanje) dati.

V tem, kadar se ustanavlja, kolika bodi ta zamena, kadar se sodijo druge obveznosti tega, ki je dolžan kaj vrniti, in pa iskovine njegove, pristoječe mu odtod, ker je na stvar kaj potrošil, treba ga je, kjer se v ti postavi ne določa nič drugega, šteti za nepoštenega posestnika v zmislu občnega grajanskega zakonika.

§. 18.

Dolžnosti kakega zapustnika, osnovane po §. 17, prehajajo tudi na dediča. To ne izpreminja veljajoče po grajanskem (civilnem) pravu utesnitve v odgovornosti dediča, kateri se je uvetno oglasil za dediča.

Ako je dedič dolžan, kake stvari vrniti v konkursno maso, odgovarja (jemči) on, če ni uže vsled vročene tožbe postopati z njim kot z nepoštenim posestni-

kom, za čas svoje posesti in gledé pravnih djanj, katera je on z ozirom na te stvari storil, kot nepošten posestnik v zmislu občnega grajanskega zakonika samo tedaj, kadar so mu bile znane one okolnosti, v katerih izpodbojna pravica proti zapustniku svojo osnovo ima. Isto načelo je za presojo, če je kateri dedič dolžan kako zameno dati ali ne, merodajno tedaj, kadar je stoprv v času, odkar je on stvar v posesti imel, postalo nemogoče vrniti jo.

§. 19.

Kar se komu brezodplatno (§. 3, šte. 1) storí, dolžan je prejemnik samo v toliko povrniti, kolikor je on s tem še obogačen takrat, ko se dotično djanje izpodbija.

Ta ugodnost pa prejemniku ne služi:

1. kadar bi mu bilo moči pridobitev tudi kot odplatno izpodbijati;
2. ako se je po nepoštenem iznebil posesti tega, kar je prejel, ali vrednosti istega.

§. 20.

Kadar izpodbitno pravno djanje obstoji v ustanavljanji, odstopanji, odpušcanji ali popušcanji kake pravice ali pa v kakem izplačilu ali zavarovanji, tedaj se na presojevanje tega, katere obveznosti ima izpodbojni nasprotnik, uporabljajo zmislu primerno določila §§^{ov} 17 do 19.

§. 21.

Kadar so na otujenih ali zastavljenih stvareh, katere je povrniti, tretje osebe — prvemu ali kakemu izmed naslednjih pridobilcev stvari ali zastavne pravice nasproti — dobile takšne pravice, katerih ní mogoče izpodbijati ni po določenih občnega grajanskega prava, niti po določenih te postave, sme ta, ki je stvari imel v posesti takrat, ko so se one s takimi pravicami obremenile, — če se najde, da je njegova pridobitev po ti postavi izpodbitna, — primoran biti, da po meri prejšnjih določil zameno dá za izgubo na vrednosti, katera se upništvu na škodo pokaže iz vzdržbe le-teh pravic.

§. 22.

V slučaji §^a 8 moči je poslednjega menično-regresnega dolžnika, ali, če je le-ta bil menico za račun koga tretjega oddal, tega tretjega tedaj primorati, da plačano menično vsoto povrne, kadar je poslednjemu regresnemu dolžniku ali onemu tretjemu o času, ko je menico oddajal ali rekel oddati jo, katera v §. 6 omenjenih okolnosti znana bila.

§. 23.

Ako se vsled izpodbojne tožbe tožencu naloží dolžnost, kaj storiti, pripada predmet te storitve konkursni masi.

§. 24.

V oziru na ostanek imenja v izpodbojnem postopku pripravdanega, ki bi po dognanem konkursu utegnil prebiti, veljajo brez premene dalje pravni razmeri, kakersni so se z izpodbitnim pravnim djanjem med prezadolžencem in izpodboj-

nim nasprotnikom bili osnovali, ter je vprašanje, kateremu izmed obeh le-ta ostane pristojni, razločiti po občnih določilih grajanskega prava.

§. 25.

Izpodbojni nasprotnik sme povračilo svoje nasprotne (zamenilne) storitve, to je tega, kar je vsled pobijanega pravnega djanja on s svoje strani prezadolžencu storil, v toliko zahtevati, kolikor je ta predmet še v konkursni masi ter ga je moči razločiti, ali v kolikor je masa z vrednostjo te storitve obogačena.

Z dalje idočo terjatvijo, da bi mu se nasprotna storitev povrnila, ali pa s terjatvijo, katera je vsled izpodboja iz nova oživela, sme izpodbojni nasprotnik samo kot konkursni upnik oglasiti se.

Ako je v konkursu storjena kaka razdelba, katera se na izpodbojnega nasprotnika za to ni ozirala, ker je bil brez svoje krivnje to iskovino prepozno vzglasil, mora se on pri nadaljnjih razdelitvah najpred upnikom uže pri prejšnjih razdelitvah svoj del prejevšim izenačiti s tem, da mu se pristojeci del odkaže iz tega, kar gre razdeliti.

§. 26.

Iskovine, ki se v izpodbojni pravdi vzglasí, ni moči prebijati (obotavati) z iskovino, ki jo izpodbojni nasprotnik ima do prezadolženca.

§. 27.

Izpodbojna pravica ugasne, ako se v letu dni po odprtem konkursu sodno ne požene.

Oddelek II.

Izpodbijanje pravnih djanj zunaj konkursnega postopka.

§. 28.

Zunaj konkursnega postopka moči je pravna djanja, katera se tičejo imenja dolžnikovega, po meri določil tega oddelka v poplačilo kakega upnika izpodbijati ter proglasiti, da temu nasproti nimajo moči.

§. 29.

Izpodbijanju so podvržena:

I. Vsa pravna djanja, katera je dolžnik v poslednjih desetih letih pred sodnim pognanjem izpodbojne pravice storil z namero drugi stranki znano, svoje upnike okvariti.

§. 30.

II. Naslednja v zadnjem letu pred sodnim pognanjem izpodbojne pravice storjena pravna djanja:

1. Vse brezodplatne naredbe dolžnika gledé svojega ali po dedini ali volilu pripadšega mu imenja, kolikor ni bil po postavi dolžan tako narediti in če ne gre za navadna prigodna darila v razmerno malem iznosu; tako so izpodbitne tudi takšne dolžnikove pogodbe, ki sestojé meševito iz odplatnih in brezodplatnih, kolikor se pokaže da so brezodplatne;

2. zavarovanje dote, zaženila (nasprotnje) ali vdovščine na moževem imenji, in pa vračilo dote ali izročitev zaženila ali vdovščine, kolikor zakonski mož o času tega pravnega djanja ni bil storiti ga dolžan ni po pogodbi skleneni o času ženitve ali ob prejemanji dote, niti po postavi v slučajih, ko se je zakonska združba končala;

3. na imenji zakonske žene izvedeno zavarovanje moževe terjatve, ki je nastala iz določenja dote, ali preoddaja zakonskemu možu dote iz ženiniga imenja določene, ako ni zakonska žena o času tega pravnega djanja bila storiti ga dolžna vsled pogodbe sklenene o času možitve;

4. odplatne pogodbe dolžnika sè svojim zakonskim drugom — vse eno, so li bile sklenene pred ženitvijo ali po ženitvi — ali z bližnjimi svojci, ako se vsled sklenene pogodbe dolžnikovi upniki okvarijo in druga stranka ne dokaže, da ji ta čas, ko se je pogodba sklepala, dolžnikova namera, upnike okvariti, ni bila znana. Za bližnje svojce dolžnika naj se štejejo take osebe, katere so z njim ali njegovim zakonskim drugom v ravni lozi (vrsti) ali pa v drugem kolenu stranske loze bodi v rodu bodi v svaštvu.

§. 31.

Izpodbijanje se dopušča:

1. Zoper tega, kdor gledé izpodbitnega pravnega djanja dolžniku kot sopogodnik nasproti stoji ali kdor je s tem pravnim djanjem zavarovan ali poplačan bil ali pa kako ugodnost pred drugimi prejel;

2. zoper dediča (jerba) po kom takem, zoper katerega je izpodbojna pravica po številu 1 bila osnovana;

3. zoper katerega drugega neposrednjega pravonaslednika ali neposrednjega pravojemnika po kom takem, proti komur je izpodbojna pravica po številu 1 bila osnovana, vendar samo tedaj:

a) ako mu je o času svoje pridobitve bilo znano, da se je dolžnik bil tega pravnega djanja poprijel z namero, svoje upnike okvariti (§. 29), ali

b) kadar se njegova pridobitev oslanja na takšno pravno djanje, katero bi, ako bi ga bil dolžnik storil, bilo po §. 30, št. 1, izpodbitno, ali

c) kadar spada med osebe v §. 30, št. 4, na misel vzete, ako ne dokaže, da mu o času svoje pridobitve niso bile znane one okolnosti, v katerih izpodbojna pravica proti njegovemu predniku svojo podlogo ali osnovo ima.

Zoper kakega nadaljšnjega pravonaslednika ali pravojemnika je izpodbijanje samo tedaj dopuščeno, kadar se po zgornjih določilih vidi, da je izpodbojna pravica tako zoper njega, kakor tudi zoper vsakega njegovih prednikov osnovana;

4. zoper dediča po kom takem, zoper kogar je izpodbojna pravica bila po številu 3 osnovana.

§. 32.

Izpodbijna pravica pristoji vsakemu upniku, čigar terjatev je zvršna, brez ozira na čas njenega postanka, ako zvršilo (eksekucija) na dolžnikovo

imenje ni dalo popolnega poplačila upniku, ali če gre misliti, da bi mu takšnega ne dalo.

Te pravice se je moči poprijemati tako s tožbo, kakor tudi z odgovorom.

§. 33.

Ako je upnik, predno je njegova terjatev postala zvršna, ali predno se pokaže, da mu zvršilo na dolžnikovo imenje ni doneslo ali ne donese popolnega poplačila, temu, komur nasproti se je kakšno v §. 30 omenjenih pravnih djanj storilo, ali njegovemu dediču s sodnim ali beležniškim (notarskim) vročilom na znanje dal svojo namero, to djanje izpodbijati, tedaj se v §. 30 s kraja postavljeni enoletni rok nazaj računi od trenutja vročbe, če se izpodbijna pravica do časa, ko potečeta dve leti od tega trenutka, sodno požene in je vrhi tega misliti, da bi zvršilo na dolžnikovo imenje že o času te vročbe ne bilo upniku popolnega poplačila doneslo.

Ako se temu, kateremu nasproti je bilo kakšno v §. 30 imenovanih pravnih djanj storjeno, ali njegovemu dediču ni vročilo nič tacega, obvelja omenjeno nadaljšanje roka v vseh slučajih samo proti tistemu izpodbija nasprotniku, kateremu se je takšna vročba bila opravila.

§. 34.

Izpodbijne pravice moči se je z odgovorom poprijeti, predno je izpodbijajočega upnika terjatev postala zvršna.

Takisto tudi ta okolnost, da izpodbijajočega upnika terjatev še ni postala zvršna, v postopku, kjer gre za razdelbo kupščine, ki se je dosegla od stvari posilno prodane, ne brani poprijeti se izpodbijne pravice.

§. 35.

Kadar se kako pravno djanje izpodbija s tožbo, tedaj je zahtevu, naj se isto djanje proglasi da upniku nasproti nima moči, treba pridružiti nadaljnji zahtev, da naj se razsodi, kaj bodi toženec dolžan storiti ali trpeti v ta konec, da upnik poplačilo doseže.

§. 36.

Zarad povračila kake nasprotne storitve ali zarad terjatve, katera bi vsled izpodbijanja iz nova oživela, sme se izpodbijni nasprotnik držati samo dolžnika. Če on s tega razloga zahteva, da bi se nad dolžnikovim imenjem odprl konkurs, sme svojo terjatev, ki mu jo je po §§. 63, 64 in 198 konkursnega reda od 25. decembra 1868 (Drž. zak. 1869 št. 1) pismeno dotrditi, — ako je izpodbijna pravda dolžniku bila oznanjena, — izkazati s sodbo v tej pravdi izdano.

§. 37.

Kolikor ta oddelek ne obseza nikakih drugačnih določil, uporabljajo se propisi §§^{ov} 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21 in 26 zmislju primerno tudi v slučajih, kadar se pravna djanja kakega dolžnika zunaj konkursnega postopka izpodbijajo.

§. 38.

Izpodbojni nasprotnik lahko se izpodboja reši s tem, da poplača terjatev, katera izpodbijajočemu upniku pristoji proti dolžniku.

§. 39.

Okolnost, da več upnikov isto pravno djanje v isti ali v različnih pravnah izpodbija, ne more v nikakem slučaju imeti te posledice, da bi obveznosti, katere zadenejo izpodbojnega nasprotnika, prestopale mero s §§. 17 do 21 določeno.

§. 40.

Pravdo z izpodbojno tožbo enega upnika začeto pretrguje konkurs, ki se odprè nad dolžnikovim imenjem.

Mase upravnik v takšnem slučaju sme v tako pravdo na upnikovo mesto vstopiti ali pa izreči, da ne mara postopka nadaljevati.

Katero izmed obojega da si je izbral, to naj mase upravnik upniku in izpodbojnemu tožencu vedeti dá s sodnim ali pa beležniškim vročilom.

Kadar je mase upravnik v tem mudljiv, sme tako upnik, kakor tudi izpodbojni toženec pri konkursnem sodišči zahtevati, naj se mase upravniku naloži, do nekega po pratiki določenega dneva zvršiti izbor, kateri mu pristoji, ter pri konkursnem sodišči izjaviti, katero si je izbral. To, kar mase upravnik izjavi, naj konkursno sodišče precej pravnim strankam na znanje dá.

Ako mase upravnik v roku, ki mu je bil postavljen, izjave od sebe ne dá, vzema se, da ne mara postopka nadaljevati.

Ako mase upravnik v pravdo vstopi, hodiyo od trenutka vročbe njegovega izrecila tako njemu samemu, kakor tudi izpodbojnemu tožencu iz nova na dobro polni zakoniti rokovi pravdni.

Kadar mase upravnik ne mara da bi se postopek nadaljeval, sme ga samo v oziru na pravdne troške obnoviti in nadaljevati katera si bodi stranka. Od časa, ko se vroči sodno izrecilo ene stranke, da hoče pravdo zastran troškov obnoviti, pristoji strankam gledé pravnih rokov ugodnost, katera je povedana v poprejšnjem odstavku.

Ako je mase upravnik izrekel, da ne mara nadaljevati postopka, ne izključuje mu to oblasti, v roku, kateri mu po tej postavi pristojí, samostalno poprijeti se izpodbojne pravice.

§. 41.

Ako si je kateri upnik po §. 33 podaljšal rok izpodbijanju, služi ta podaljšba tedaj, kadar je bil nad dolžnikovim imenjem konkurs odprt, predno se je izpodbojna tožba pognala, tudi mase upravniku za zvršitev izpodbojne pravice, vendar samo pod uvetom in v tem obsegu, če bi in v kolikor bi tudi upnik imel pravico kaj izpodbijati.

§. 42.

Na podlogi sodbe izdane o izpodbojni tožbi kekega upnika, sme zvršilo (eksekucijo) zoper izpodbojnega toženca po tem, ko je nad dolžnikovim imenjem konkurs odprt, samo mase upravnik začeti ali nadaljevati.

Le-ta pravica upravnika mase nima mesta, kjer in kolikor je upnik na podlogi izdane sodbe za svojo iskovino uže dosegel poplačilo ali zavarovanje; nego tako poplačilo ali zavarovanje je po meri določil § 6 izpodbijanju podvrženo.

§. 43.

Kadar je vsled pravde z izpodbojno tožbo kakega upnika začete prispelo kaj imetka v konkursno maso, treba je izpodbijajočemu upniku iz tega imetka povrniti, kar je on, poganja se za pravico, troškov imel.

§. 44.

Za izpodbojne pravice, ki so postale pred odprtjem konkursa nad dolžnikovim imenjem, po dokončanem konkursnem postopku ni več moči poganjati se.

§. 45.

Določila §§^{ov} 40 do 44 ne uporabljajo se na izpodbojne tožbe katerega stvarnega (realnega) upnika v obrambo pristojee mu pravice do predstvenega poplačila iz določenih dolžnikovih nepremičnin ali v izpodboj pravice kakega drugega stvarnega upnika, katera se odnaša na iste nepremičnine.

Oddelek III.

V k u p n a d o l o č i l a.

§. 46.

Kolikor je po danih postavah dopuščeno, komu dovoliti kako zavarovalno sredstvo, moči je v izpodbojni pravdi pismeni izkaz nevarnosti nadomestiti s tem, da izpodbijalec za iskovine, katere bi iz uporabe zavarovalnega sredstva izpodbojnemu nasprotniku nastati utegnile, varnost dá.

Kadar je za dogon izpodbojne pravice potreba kakega vpisa v zemljiško knjigo, sme izpodbijalec, če dokaže, da je izpodbojna tožba uže vpodana, ter obstojé uveti dovoljenju kakega zavarovalnega sredstva, pri pravdnem sodišči poprositi, da se izpodbojna tožba v zemljiški knjigi zabeleži. Posledica te zabeležbe (anotacije) je, da ima sodba o izpodbojni tožbi izdana svojo polno moč tudi proti takim osebam, katere so stoprv po tem, ko je prošnja za zvršitev zabeležbe bila zemljiško-knjižnemu sodišču uže dospela, kako zemljiško-knjižno pravico zadobile.

§. 47.

Ako se izpodbojna pravica poganja s tožbo, ima sumarni postopek svoje mesto tudi v takih slučajih, v katerih bi postava zahtevala redni pismeni ali ustni postopek. Vendar se v takšnih slučajih ne uporabljajo določila §§^{ov} 8, 9 in 51 dvornega dekreta od 24. oktobra 1845 (Zbirke pravosodnih postav št. 906) in določila §§. 9, 10 in 52 dvornega dekreta od 29. marcija 1848 (Zbirke pravosodnih postav št. 1130).

§. 48.

V pravdi o izpodboji kakega pravnega djanja in o izpodbijanja posledicah, sodnika ne vežejo zakonita pravila o tem, kateri dokazi so kje dopuščeni in kako jih je treba ocenjevati; sodnik delaj razloko po svojem prostem preverjenji (prepričanju), kakeršno je zadobil, vestno pretehtavši prinesena dokazila.

Kadar izpodbitnost kakega pravnega djanja zavisi od dokaza, je li kdo vedel ali ni vedel za kako okolnost, moči je glavno (pravdorazložno) prisego v ta dokaz uporabljati samo v toliko, v kolikor se ista komu nalaga gledé takih istinskih (faktičnih) okolišnosti, iz katerih bi bilo sklepati na vedenje ali nevedenje.

§. 49.

Kolikor je o izpodbijanju treba razsojati v malotni pravdi, naj ostane, kar se tiče postopka, pri določilih postave od 27. aprila 1873 (Drž. zak. št. 66).

§. 50.

S tega razloga, ker se najde, da izpodbijano pravno djanje spada med djanja po občni kazenski postavi kaznovana, sme se izpodbojna pravda samo tedaj ustaviti, kadar kazensko-sodno preiskovanje uže teče in če vrhi tega razsodilo grajsko-sodno zavisi od izreke kazenskega sodišča o tem, da je izpodbojni nasprotnik kriv.

§. 51.

Določila te postave ne branijo nikomur potegniti se za obveljavo v grajskem pravu osnovanih pravic do zamene (povračila) škode, ki mu se je storila z djanjem prepovedanim po kaki kazenski postavi.

Isto velja za kako v grajskem pravu osnovano pravico masnega upravnika, veljavnost prezadolženčevih pogodeb pobijati.

§. 52.

Ta postava pride v moč tist dan, katerega se razglasí. Ne uporablja se na pravna djanja, katera je kdo pred tem dnem storil.

Ako se je katero v §. 3, št. 2, 3 in v §. 30, št. 2, 3 izpodbitnim prištetih djanj storilo po tem, ko je ta postava v moč prišla, ne more se isto, — ako je zakon ta čas uže sklenen bil, — na temelji omenjenih določil tedaj izpodbijati, kadar je dolžnost, to pravno djanje opraviti, bila osnovana s pogodbo prej nego leto dni pred istim skleneno. Ta utesnitev izpodbijanja se ne uporablja tedaj, kadar se katera v §. 3, št. 2, 3 in v §. 30, št. 2, 3 imenovanih pravnih djanj izpodbija vsled kakega drugega določila te postave.

Z dnem, ko bode razglašena ta postava, izgubé svojo moč vsi na njene predmete odnašajoči se zakoniti propisi, kolikor niso združni z nje vsebino.

§. 53.

Zvršitev te postave je naročena ministru pravosodja.

Na Dunaji, dne 16. marelja 1884.

Franč Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Pražák s. r.

37.

Ukaz ministrov za notranje reči, trgovino in poljedelstvo od 22. marcija 1884,

s katerim se ustanavlja, kdaj stopi v moč z ministerskim ukazom od 3. septembra 1883 (Drž. zak. št. 145) izdani tržni red za Dunajski osrednji živinski trg v Šent-Marksu.

V skladnosti s členom III ministerskega ukaza od 3. septembra 1883 (Drž. zak. št. 145) ustanavlja se, da s tem ministerskim ukazom izdani tržni (semanji) red za Dunajski osrednji živinski trg v Šent-Marksu s prehodnimi določili vred, ki so obsežena v členu III. §§. 1—3, pride v moč dne 30. marcija meseca t. l.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

Falkenhayn s. r.